

پادشاه و ابر باف

مايكل كچپول ● آليسون جى ● آزاده کاميار

ناسخه خيلي صتفاوت كتاب هاي کودک و نوجوان!

یکی بود یکی نبود. پسرکی بود که می‌توانست از ابرها پارچه بیافد.

او نوک تپه‌ای، یک چرخ نخریسی و یک ماشین پارچه بافی داشت.
ابرها که می‌گذشتند، پسر چرخ نخریسی را به کار می‌انداخت،
چرخ قرق‌می چرخید و او از ابرها نخ می‌رسید.
صبح دم با طلوع خورشید، نخ به رنگ طلا درمی‌آمد،
بعد از ظهرها به رنگ سفید و وقتِ غروب به رنگ سرخ.

درست همان‌طور که مادرش به او یاد داده بود.

بعد، ماشین پارچه بافی را کار می‌انداخت، ماشین
تلق و تلوق صدای داد و او از نخ پارچه می‌بافت.

موقع کار، آوازی را که مادرش یادش داده بود، می‌خواند:
«به قدر کفايت بیاف ای پسر
و هرگز نبافش از حد به در.»

پسرک عاقل بود.

به اندازه‌ی دو شال نخ ریسید
و پارچه بافت.

یکی سفید یکدست که در گرما
روی سرش می‌گذاشت تا زیر
آفتاب نسوزد.

یک شال دیگر هم برای روزهای سرد.
شالی با رنگ‌های طلایی و سفید و سرخ،
نرم مثل یال اسب،
گرم مثل بلوط برشته.

مادرش خوب یادش داده بود.